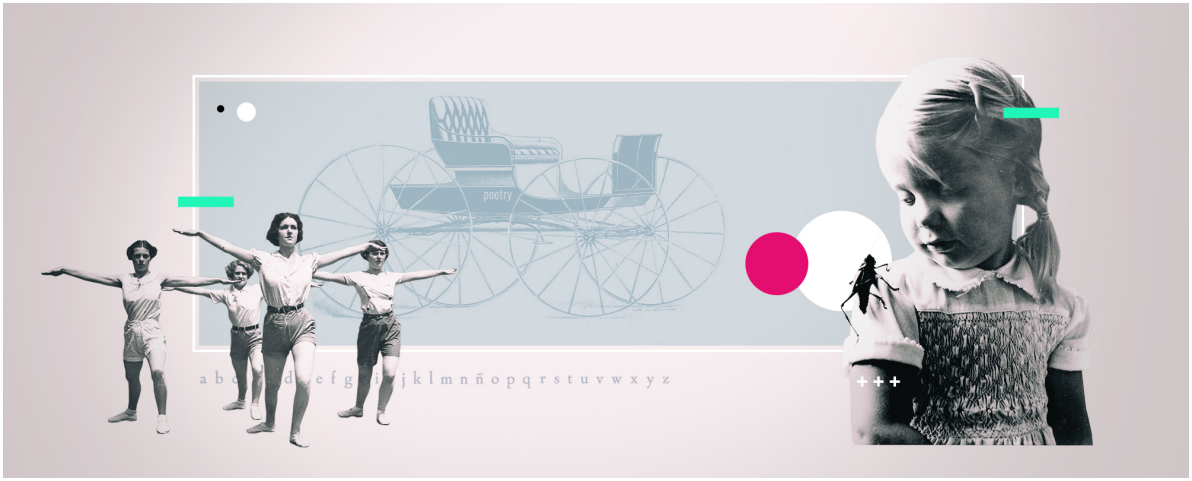
ANTOLOGIA POÉTICA FEMINISTA

Lebo Mashile: caderas que han cargado piedras

Lebo Mashile

Los poemas de Lebo Mashile que se reproducen a continuación se muestran en su versión en catalán, traducidos por Míriam Cano. Próximamente estarán disponibles en español.

Cos

Enllà de l'aigua i els ossos
Enllà de la sang i l'alè
El cos és l'adreça física de l'ànima
Som llum embolcallada de pell
Criatures del sol creixent
Al ventre de l'univers
Cadascú de nosaltres és un estel cobert d'una forma humana
Els nostres cossos són l'alta costura de Déu
Tela carnosa que degota color i cultura
Damunt d'una passarel·la còsmica

Aquest cos és massa per a molts
I no prou perquè tinguin raó
Els qui decideixen que és la bellesa
La televisió i les revistes no entenen la simetria entre el disseny i l'ús
Una màquina creada magistralment perquè sigui testimoni de la nostra evolució
Tot el que som
Tot el que hem estat

I tot el que serem algun dia
Viu en un santuari de pell
Cap pensament s'escapa del cos
Cap emoció eludeix el cos
És casa meva
El meu transport
El meu suport
El meu amic
De manera que quan el món hi renuncia per la bellesa
Contesto, el paisatge del meu cos no pot ser vist amb els ulls.

La meva pell se'm sap de memòria
Quan ric el tro retruny convertint el dolor en cançó
Pedres de lluna brillen al meu somriure
I sé que necessito la foscor tant com cal per ser una estrella
I quan ploro diluvis pels ulls
Sense tocar mai el terra
Les meves aigües desapareixen per unir-se a l'aire
I sé que el meu cor és arreu
les carreteres de la meva cara t'explicaran
que he resistit tempestes de sorra
i aturat l'ull de l'huracà
amb la meva mirada
Aquests braços han abraçat el vent
Aquests malucs han carregat pedres
Han donat a llum nova vida i beneït l'esguard dels seus espectadors
Aquest cor és una roca
Que es desfà en moure's
Es solidifica amb la pena
Aquesta ment és una mina de pedres precioses
Amb una brillantor que solca els oceans
Perquè aquells que en siguin dignes els rentin a les lleres del seu riu
La feina és el meu domini
La bellesa és la meva herència
La pell és el meu refugi
Quan estimo dono tot el que tinc
Quatre barrils d'aigua
Tres llesques de foc
Dues lliures de terra
Unides per l'aire en una casa de pell

Hi ha amor en rentar les experiències
Hi ha amor en ofrenar libacions
A l'altar d'un mateix
Hi ha amor en aquestes mans
Inhala bellesa
Exhala disciplina
Inhala sol
Exhala Àfrica
Inhala memòria
Exhala tacte
Inhala protecció
Exhala amor

Título original: *Body*
(Traducción al catalán por Míriam Cano)

Vulves-volcà

“Som les nétes de les bruixes que no van cremar”

1.
De quina substància indestructible és fet el cor d’una dona?
El cor deu ser una vulva
Sagnant
Estirant-se
Contraient-se
Connectant
Fèrtil
Estèril
Parint
Morint amb cada orgasme, amant perdut i infant no nat
La vida ens dona aquests cors
Sense assegurança

Al centre de posseir propietats hi ha posseir les dones
Ni la terra ni el cel ni el mar
Animal planta patent ni corona pot ser posseït
Sense conquerir un cony
Un cop hem fet amor i criatures
Com les estacions fan pluges i collites
Nosaltres, sense amo, veneràvem el vent les pedres la sang i les històries

La respectabilitat i el perdó són conceptes que s’han venut als negres i a les dones
Perquè així no qüestionem per què no tenim poder
Amb la mateixa ferocitat amb què ens prenen el poder cada dia

Hi ha una creu que et crema entre les cames
Venen Jesús com un placebo
Com si un revolucionari pogués recolzar esglésies de prepagament
O les absurdes bajanades que es fan cada dia en nom de Déu
Et mors a poc a poc fent-li la vida fàcil a allò que t’està matant.

2.
Aquesta no és la maternitat de llaços blaus i roses i joguines flonges
Això no és un anunci amb dones que es preocupen més del detergent que de què fan amb els seus diners
Això no és una exaltació de les marones asexuals que només han vist cigales en la foscor que no les criden de dia
No sóc una infermera una criada una professora quasi-espiritual tres
quarts de mico amb dolços instints maternals que et confortarà lentament vers veritats que no vols acceptar
Quant de temps t’has estat follant la teva mare
Per un costat i per l’altre

Per dalt i per baix
Els mites expliquen a les nenes
A través de nines que mai no ploren
I *Barbies* que crien sense genitals
Vaig esperar que el Príncep Blau em vingués a salvar tant de temps que em vaig oblidar de ser el meu propi heroi

Criaré els meus fills perquè creguin en els oposats
Si t'estimes a tu mateix els altres t'odiaran
Si pots viure en el seu món t'estàs morint
Si persegueixes la seva aprovació t'odiaràs
Si et pega
Si et fa mal
Si et destrossa el cor contra la paret
És perquè no entén la relació entre la sang i les conseqüències
No és feina teva ensenyar-li
Ningú aplaudeix els màrtirs
Construiran un santuari damunt del teu dolor i diran que ho van fer en el teu nom
Millor torna't boja
Perquè aquest món en 3-D és simplement un asil pels que diuen la veritat.

Título original: *Vulva Volcanoes*
(Traducción al catalán por Míriam Cano)

El buit

Què els passa als nois negres
Que es perden
Podem dir que es perden
O simplement que han marxat
Què els passa als nois
Que s'amaguen a les seves ments
Que corren a través de les fronteres
Que viuen en dimensions
Que haurien d'haver romàs
A l'úter
Què els passa als nois
Que no són volguts

Què els passa als nois
Que aprenen a morir dins la seva pell
El dia que saben el que els seus pares van fer a les seves mares
El que les mares s'han fet a elles mateixes
De què estan fets
El dolor com un cub de Rúbic
Canviant de cara però no de forma

Ensenyar els nois a resar a déu
Cada cop que tenen un moment difícil

fa nois que es faran explotar
per verges al cel
ensenyar els nois a mentir a les nois
fa nois que faran explotar noies
fa de la terra un cel infernal

Gaia és una dona violada pels seus propis fills
Cada dia
El seu cony és el centre dels huracans
No l'Ull
Creus i ossos
Al fons del mar
Hi ha gent
que anomenem estrangers
quan els escollits s'endinsen al mar
troben els seus
preparats per ensenyar-los

Refuses
la teva identitat com aigua
els professors emergeixen
reclamen els teus carrers com oceans
renten les teves ciutats amb foc
les mines deixen de menstruar
el cel no alliberarà les seves marees
ens despertem
dins del mateix dia
la llarga mort passa una baga
la llum divina del matí és un espectacle i prou
amb un patrocinador
que paga perquè el sol surti cada dia
si aquell negre treballa gratis
doncs que es foti
perquè jo no puc
qui alimentarà les criatures
i els cadàvers que en tenen cura
com un home
el sol apareix, exigeix aplaudiments
i deixa que tothom bregui amb la nit

Vam deixar de tocar la brutícia
Van començar a tocar-me a mi
Diuen que deixi anar la meva història
Però abans cal saber què hi és, aquí
A la sang i al cos
Al menjar
Al mar
A la deessa que lliura una guerra dins meu
A l'*asana* cargolat
Al fons de la vergonya
Als ocells que gemeguen donant cançons als seus noms
Als cabells embrollats
A la salvatgia indòmita

A la pau que és enllà del plaer
Al caire del mar

Título original: *The Void*
(Traducción al catalán por Míriam Cano)

Lebo Mashile

Aun habiendo nacido en Estados Unidos a causa del exilio de sus padres, Lebo Mashile es uno de los nombres más reconocidos en el campo de la poesía oral de su país, Sudáfrica. Es también presentadora, actriz y una firme activista en defensa de los derechos humanos, la diversidad y el feminismo. Ha escrito y producido la serie documental *L'Attitude* y ha presentado el programa infantil de televisión *Great Expectations*. Actuó en la película *Hotel Ruanda* (2004) y, junto con la coreógrafa Sylvia Glasser, ha escrito y protagonizado *Threads*, una fusión de poesía, música y danza reconocida como motor cultural en Sudáfrica. En febrero de 2018 debutó con una pieza teatral sobre Saartjie Baartman, una mujer africana a través de quien se puede explicar el racismo del siglo XIX en Europa. Su primer libro de poemas, *In a Ribbon of Rythm* (2005), recibió el premio NONA, uno de los más importantes de la literatura africana. Destaca, también, el poemario *Flying Above The Sky* (2008) y los álbums *Lebo Mashile Live!* y *Moya* (2016), este último editado en colaboración con el cantante y compositor Majola.